

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/477/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1306218790
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1306218790.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holickej v právnej veci žalobcov: 1/ M. Z., K. A. XXX/X, L., zastúpenému JUDr. Dušan Jovankovič, advokát s.r.o., so sídlom Doležalová č. 5 Bratislava, 2/ zomr. Z. Z., O. K. U. J. - E. V.U. M. XX, I., J.. V. XX.XX.XXXX, proti žalovaným: 1/ Z. Y., K. V. XX, M., X/ V. C., K. C. X, K., obom zastúpeným JUDr. Pavlom Mičunkom, advokátom, so sídlom Holubyho 37, Pezinok, o určenie vlastníctva k nehnuteľnosti a o protinávhrhu, na odvolanie žalobcu 1/ proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 20.04.2015, č. k. 4C 41/2008-92, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
Žalovaní 1/ a 2/ majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi 1/ v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol protinávhrh žalobcu a uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ 302,62 eur titulom náhrady trov konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobou podanou dňa 10.06.1997 sa domáhali žalobcovia X/ Z. Y., X/ V. C.Ž., P. Y., X/ K. C., P. Y. proti Ž.M. X/ C. N., X/ M. Z. Q. X/ Z. Z. určenia, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území L., O..Č.. XXX trvale trávnaté porasty o výmere 1485 m2, parc.č. XXX/X vinice o výmere 4061 m2, parc.č. XXX/X vinice o výmere 1259 m2, parc.č. XXX ostatné plochy o výmere 899 m2, boli ku dňu smrti vo vlastníctve B. Y., G.. XX.XX.XXXX, J.. XX.XX.XXXX, G. K. M. v podiele 1/2 a N. Y., G.. XX.XX.XXXX, J.. XX.XX.XXXX, naposledy bytom M. v podiele 1/2. Žalovaní dňa 11.01.2006 podali protinávhrh, ktorým sa domáhali určenia, že Q. Z., G.. XX.XX.XXXX bola v čase smrti nebohého manžela Š. Z., J.. V.Q. XX.XX.XXXX, podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľnosti v k.ú. L., vedených v O. Z.. Č.. XXX parc.č. XXX, XXX, XXX/X, XXX/X, XXX v podiele 1/2 k celku a ďalej žiadali určiť, že ideálna polovica týchto nehnuteľnosti patrí do dedičstva neb. Š. Z., zomr. dňa XX.XX.XXXX, naposledy bytom L.. Uznesením č. k. PK 5C/276/1997 zo dňa 03.03.2006 vylúčil súd protinávhrh žalovaných na samostatné konanie. Právna vec žalovaných, protinávhrh, pôvodne vedený na Okresnom súde Bratislava III. pod sp. zn. 23C/3/2006, prešla dňom 01.01.2008 v zmysle § 18b zákona č. 371/2004 Z.z. na Okresný súd Pezinok, na ktorom je vedená pod sp. zn. 4C/41/2008 a právna vec, z ktorej bol protinávhrh žalovaných vylúčený na samostatné konanie, pôvodne vedená na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. PK- 5/276/1997, prešla dňom 01.01.2008 na Okresný súd Pezinok, na ktorom je vedená pod sp. zn. 10C/21/2008. Žalobca 2/ Z. Z. v priebehu konania zomrel dňa 20.02.2013 a dedičské konanie po ňom bolo zastavené pre nemajetnosť rozhodnutím Okresného súdu v Nových Zámkoch 8D/144/2013-24, Dnot 110/2013 zo dňa 07.08.2013, právoplatným dňa 07.08.2013. Ďalej v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v konaní vedenom pod sp. zn. 10C/21/2008-295 súd rozsudkom určil, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k.ú. L.- O..Č.. XXX E. O. U. Z. XXXX M., O..Č.. XXX/X Z. U. Z. XXXX M., O..Č.. XXX/X Z. U. Z. XXXX M., O..Č.. XXX U. O. U. Z. XXX M. K. C. V. A. Z. Z.R. B. Y., G.. XX.XX.XXXX, J.. XX.XX.XXXX Z. O. X/X Q. N. Y., G.. XX.XX.XXXX, J.. XX.XX.XXXX

v podiele 1/2, t. j. vo vlastníctve právnych predchodcov žalovaných v konaní 4C/41/2008. Krajský súd v Bratislave predmetné rozhodnutie potvrdil rozsudkom č.k. 5Co/422/2009-315 zo dňa 31.08.2010, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 27.10.2010. S poukazom na ustanovenie § 103, § 159 ods. 3 a § 80 písm. c/ O.s.p. dospel k záveru, že žalobca v konaní o protinávrhu stratil naliehavý právny záujem na požadovanom určení, keď bol priamym účastníkom konania o návrhu vo veci samej (žalovaným) 10C/21/2008, v ktorom bola vec právoplatne rozhodnutá dňa 27.10.2010. Ďalej uviedol, že s poukazom na ustanovenie § 101 ods. 2 O.s.p. a na skutočnosť, že právna vec je vedená na súde skoro 18 rokov, pričom žalobca bol účastníkom konania 10C/21/2008, v ktorom bola vec právoplatne rozhodnutá, neakceptoval ospravedlnenie jeho právneho zástupcu z neúčasti na pojednávaní dňa 20.04.2015 keď neuviedol taký dôležitý dôvod, pre ktorý by bolo potrebné pojednávanie odročiť, keď navyše jeho právny koncipient bol do spisu nahliadať a robil si kópie zo spisu dňa 15.04.2015 a žalobca mal možnosť od 16.02.2015 si ustanoviť dokonania právneho zástupcu.

2. Proti tomu rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote žalobca 1/, žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V odvolaní poukázal na celý priebeh konania vedeného pod sp. zn. 5C/276/1997 a uviedol, že práve v tomto konaní, po reoptimalizácii, vedenom pod sp. zn. 10C/21/2008, bolo meritórne rozhodnuté vo veci v spojení s rozsudkom Krajského súdu sp. zn. 5Co/422/2009 zo dňa 31.08.2010 s právoplatnosťou 27.10.2010. Namietal, že súd prvej inštancie nedôvodne rozhodol o vylúčení protinávrhu na samostatné konanie uznesením zo dňa 03. 03. 2006. Podľa jeho názoru súd nepostupoval racionálne, hospodárne, ani efektívne, keď boli splnené všetky podmienky na spojenie vecí vzhľadom na petit protinávrhu. Postup súdu je v rozpore s ust. § 97 O.s.p. a v dôsledku takéhoto postupu súdu došlo k prieťahom v konaní. Ďalej namietal, že súd prvej inštancie svojím postupom porušil jeho základné právo na súdnu a inú právnu ochranu upravené v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na spravodlivé súdne konanie upravené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru tým, že mu odňal právo nechať sa kvalifikovane zastúpiť v konaní, keď nevyhoviel žiadosti jeho právneho zástupcu o zachovanie zákonnej 5-dňovej lehoty na naštudovanie veci a prípravu, ktorá lehota je zákonom garantovaná a zároveň bola dôvodná v prejednávanej veci vzhľadom na dĺžku súdneho konania, ako aj množstvo meritórnych aj procesných rozhodnutí v konaní vydaných a komplikovanú dôkaznú situáciu. Uviedol, že jeho právny zástupca pri prevzatí veci dňa 10. 04. 2015 nedisponoval listinnými dôkazmi, rozhodnutiami súdov a žalobca mu vzhľadom na svoj vek a vzdelanie nebol schopný vec kvalifikovane ozrejmiť. Požiadal preto o nahliadnutie do spisu, ktoré mu bolo umožnené dňa 15. 04. 2015, pričom pojednávanie bolo vytýčené na deň 20. 04. 2015. Právny zástupca žalobcu požiadal podaním doručeným súdu dňa 15. 04. 2015 o jeho ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní dňa 20. 04. 2015 a vytýčenie nového termínu pojednávania. Súd jeho žiadosti nevyhoviel napriek ust. § 115 ods. 2 O.s.p., ktoré garantuje stranám najmenej 5 dní na prípravu pred dňom, kedy sa má pojednávanie konať. Vzhľadom na to, že deň 15. 04. 2015 bola streda, mal jeho právny zástupca na prípravu iba dva pracovné dni. Týmto postupom mu bolo odňaté právo konať pred súdom, t. j. právo navrhovať dôkazy, vyjadriť sa k veci samej a právo záverečnej veci.

3. Žalovaní 1/ a 2/ vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu 1/ navrhli napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť, zotrvali na svojich predchádzajúcich vyjadreniach v konaní a poukázali na to, že žalobca neuviedol v odvolaní žiadne nové právne, ani skutkové okolnosti, ktoré by zakladali dôvodnosť odvolania. Zároveň žiadali o priznanie náhrady trov odvolacieho konania.

4. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu a v medziach odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C. s. p.) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C. s. p.) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu 1/ nie je dôvodné.

5. V prejednávanej veci je nesporné, že určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v kat. úz. v L., O.. Č.. XXX E. E. O. U. Z. XXXX M., O.. Č.. XXX/X Z. U. Z. XXXX M., O.. Č.. XXX/X Z. U. Z. XXXX M., O.. Č.. XXX U. O. U. Z. XXX M., bolo predmetom konania vedeného na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 10C 21/2008-295, v ktorom sa navrhovatelia 1/ a 2/, po späťvzatí žaloby navrhovateľkou 3/ a zastavení konania, o jej návrhu, domáhali po zmene petitu žaloby pripustenej súdom prvej inštancie určenia, že predmetné nehnuteľnosti boli ku dňu smrti vo vlastníctve B. Y., G.. XX. XX. XXXX, J.. XX. XX. XXXX v podiele 1/2 a N. Y., G.. XX. XX. XXXX, J.. XX. XX. XXXX. V uvedenom konaní súd posúdil ako splnenú zákonom stanovenú podmienku vecného prejednávania určovacej žaloby v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p., účinného v čase vydania rozhodnutia v konaní o určovacej žalobe, ktorou je existencia naliehavého právneho záujmu žalobcov na požadovanom určení, a to vzhľadom na to, že predmetné nehnuteľnosti žalobcovia nemohli mať prejednané ako novoobjavený majetok po poručiteľovi, pretože žalovaní mali na tieto nehnuteľnosti už vydané listy vlastníctva. Žalovaní 1/ a 2/

sa však vzájomným návrhom domáhali určenia, že Q. Z.C., G.. XX. XX. XXXX bola v čase smrti nebohého manžela Š. Z.C. J.. XX. XX. XXXX podielovou spoluvlastníčkou predmetných nehnuteľností v podiele 1/2 k celku a určenia, že ideálna 1/2 týchto nehnuteľností patrí do dedičstva po nebohom Š. Z., J.. XX. XX. XXXX, ktorý vzájomný návrh žalovaných 1/ a 2/ bol vylúčený na samostatné konanie. Rozsudkom zo dňa 06. 09. 2005 č. k. 10C 21/2008-295 Okresný súd Pezinok určil, že predmetné nehnuteľnosti boli ku dňu smrti vo vlastníctve B. Y. G.. XX. XX. XXXX, J.. XX. XX. XXXX Z. O. X/X Q. N. Y., G.. XX. XX. XXXX, J.. XX. XX. XXXX v podiele 1/2, ktorý rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31. 08. 2010 č. k. 5Co 422/2009-315 a nadobudol právoplatnosť dňa 27. 10. 2010.

6. V prejednávanej veci, predmetom ktorej bol vzájomný určovací návrh žalovaných v konaní o určenie vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam (žalobcov v tomto konaní), vylúčený na samostatné konanie, správne súd prvej inštancie skúmal existenciu naliehavého právneho záujmu žalobcov v tomto konaní na určení, ktorého sa vzájomným návrhom domáhali, a to aj z hľadiska konania vedeného na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 10C21/2008 a jeho výsledku, ktoré konanie bolo vedené na základe určovacej žaloby žalobcov, na ktorej mali naliehavý právny záujem z dôvodu, že žalovaní (žalobcovia v tomto konaní) boli vedení na LV ako vlastníci nehnuteľností. Vzhľadom na uvedené správne dospel k záveru, že žalobcovia v tomto konaní nemajú naliehavý právny záujem v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p., účinného v čase vydania napadnutého rozsudku, na určení, ktorého sa domáhali vzájomným návrhom.

7. V zmysle § 80 písm. c/ O.s.p., účinného v čase vydania napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, je existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení základnou podmienkou prípustnosti vecného prejednávania určovacej žaloby a dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať, že na určení právneho vzťahu alebo práva, v čase rozhodovania je daný naliehavý právny záujem, zaťažuje žalobcu. Určovací žalobou sa možno domáhať vydania autoritatívneho výroku súdu, že určitý právny vzťah alebo právo tu je (pozitívne určenie), alebo tu nie je (negatívne určenie), pokiaľ má žalobca na takomto určení naliehavý právny záujem, ktorý spočíva v tom, že jeho právne postavenie je bez tohto určenia ohrozené alebo neisté a výrok súdu o určení toto ohrozenie, neistotu alebo neurčitosť v právnom postavení žalobcu odstraňuje bez toho, aby ukladal splnenie nejakej povinnosti. Naliehavý právny záujem na určení je potom daný vtedy, ak je tu aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi žalobcom a žalovaným, ktorý je ohrozením žalobcovho postavenia a ktorý možno týmto právnym prostriedkom odstrániť. Ohrozenie, či neistota právneho postavenia žalobcu znamená, že buď musí ísť u neho o právo už existujúce alebo o takú jeho procesnú prípadne hmotnoprávnu situáciu, ktorej by objektívne v už existujúcom právnom vzťahu mohol byť ohrozený, prípadne pre neisté svoje postavenie by mohol byť vystavený konkrétnej ujme.

8. Určovací návrh je teda prostriedkom, ktorý umožňuje poskytnutie ochrany právneho postavenia žalobcu skôr, než toto jeho postavenie bolo porušené, a preto jeho cieľom je zásadne poskytnutie preventívnej ochrany.

9. Určovací žaloba je spravidla vždy prípustná v prípade právnych vzťahov k nehnuteľnostiam z dôvodu, že rozsudok vyhovujúci žalobe je spôsobilým podkladom pre uskutočnenie zmeny zápisu vlastníckych práv v katastri nehnuteľností, kedy je určovací žaloba nevyhnutne potrebná pre zosúladenie skutočného právneho stavu so stavom evidovaným v katastri nehnuteľností. Vecnú legitimitáciu v konaní o určenie má ten, kto je účastníkom právneho vzťahu alebo práva, o ktorom v konaní ide, alebo koho právneho postavenia sa sporný právny vzťah alebo právo týka. V konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, sú nositeľmi práv a povinností, o ktorých v konaní ide, ten, kto tvrdí, že je vlastníkom nehnuteľnosti odlišný od osoby zapísanej v katastri nehnuteľností, a ten, kto je ako vlastníkom nehnuteľnosti evidovaný v katastri nehnuteľností. Výrok rozsudku aj v konaní o určovacej žalobe musí zodpovedať právnomu vzťahu, či právu v prítomnosti, teda v čase vyhlásenia rozsudku.

10. Vzhľadom na to, že o vlastníckom práve k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom určovacieho protinávru žalobcu, bolo rozhodnuté na základe vykonaného dokazovania v konaní o určovacej žalobe žalobcov 1/ Z. Y. na Q. X/ V. C. podanej proti žalovaným 1/ M. Z. (žalobca v tomto konaní) a 2/ Z. Z., a to tak, že bolo vyhovené žalobe žalobcov, nemožno považovať právne postavenie žalovaných v konaní o určenie vlastníckeho práva, t. j. žalobcov v tomto konaní, alebo ich právo za ohrozené alebo neisté, a to vzhľadom na to, že už bolo o ňom právoplatne rozhodnuté, a nie je daný na strane žalobcu aktuálny stav objektívnej právnej neistoty, ktorý by zakladal existenciu jeho naliehavého právneho záujmu na určení, ktorého sa domáha vzájomným návrhom. Odvolací súd preto posúdil odvolanie žalobcu 1/ ako nedôvodné, keď sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že nemá naliehavý právny záujem na požadovanom určení.

11. Odvolací súd ďalej dospel k záveru, že žalobca 1/ nedôvodne namieta, že postupom súdu prvej inštancie mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, a to nerešpektovaním zákonom stanovenej 5-dňovej lehoty jeho právneho zástupcu na prípravu pojednávania tým, že neakceptoval ospravedlnenie neúčasti jeho právneho zástupcu na pojednávaní dňa 20.4.2015. Z obsahu spisu vyplýva, že predvolanie na pojednávanie dňa 20.4.2015 bolo riadne doručené žalobcovi 1/ dňa 16.2.2015, a mal teda dostatok času na ustanovenie si právneho zástupcu, a to aj na jeho zastupovanie na vytýčenom pojednávaní. Žalobca 1/ však až dňa 10.4.2015 splnomocnil na zastupovanie v konaní advokáta JUDr. Dušana Jovankoviča, pričom aj od tohto udelenia plnomocenstva právneho zástupcovi žalobcu 1/ do termínu pojednávania neuplynula 5-dňová lehota na prípravu pojednávania, a teda postupom súdu nedošlo k odňatiu možnosti žalobcovi 1/ konať pred súdom nerešpektovaním tejto lehoty. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že právny zástupca žalobcu 1/ žiadal o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní dňa 20.4.2015 a odročenie pojednávania už ospravedlnením zo dňa 14.4.2015, doručeným súdu dňa 15.4.2015, v ktorý deň bol zároveň advokátsky koncipient právneho zástupcu žalobcu 1/ nahliadnuť do spisu, z čoho je zrejmé, že zákonom stanovenú lehotu na prípravu pojednávania nevyužil a skutočnosťou ním uvedené v ospravedlnení, že dňa 10.4.2015 prevzal právne zastúpenie žalobcu 1/ a nedisponuje spisovou dokumentáciou, správne súd prvej inštancie neakceptoval ako dôvod dôležitý, odôvodňujúci odročenie vytýčeného pojednávania.

12. Odvolací súd dospel k záveru, že obsah odvolania žalobcu 1/ nie je spôsobilý spochybníť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov v ňom výslovne uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie.

13. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods.1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

14. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a žalovaným 1/ a 2/, ktorí mali úspech v odvolacom konaní, priznal náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu proti žalobcovi 1/.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).